

Tastesen (S):

Alle folketingets partier ser med megen alvor på narkotikamisbrugets omfang og er naturligvis interesseret i, at der træffes de rigtige foranstaltninger herimod. Derfor denne forespørgselsdebat på nuværende tidspunkt, hvor vi modtager daglige meldinger om den nød og elendighed, der rammer de mennesker, der er ude i et stofmisbrug.

Der er tre spørgsmål, vi må forsøge at få svar på i denne debat. For det første: hvad kan vi gøre for at mindske efterspørgslen efter narkotika? Vi ved, at det fortrinsvis er mennesker, der har haft det skidt, der hænger fast i stofmisbruget, og her er det vel et spørgsmål om, hvordan vi påvirker vort samfunds totalmiljø.

For det andet: hvad kan vi gøre for at mindske udbuddet af narkotika? Det drejer sig her om politiets indsats. Er den tilstrækkelig? Bruger politiet sine ressourcer rigtigt? Det drejer sig også her om strafferammen. Hvilken indflydelse har strafferammen på narkotikaens udbredelse og kriminalitetens hårdhedsgrad? Det drejer sig også om, hvad man internationalt kan gøre for at bremse den store omsætning af den hårde narkotika.

For det tredje: hvad kan vi gøre for at hjælpe narkomanerne til en mere menneskelig tilværelse? Her drejer det sig om behandlingsmetoder, med eller uden det syntetiske stof metadon. Det drejer sig om behandlingskapacitet. Og det drejer sig ikke mindst om efterbehandling.

Over for en gruppe hårdt belastede personer, der har været stofmisbrugere i mange år, drejer det sig vel også om vor tolerance. Det drejer sig måske også om at bruge utraditionelle metoder i et forsøg på at bekæmpe narkotikaområdet.

Denne forespørgselsdebat er vigtig, fordi den drejer sig om en gruppe mennesker, hvis stofmisbrug er et symptom på, at de har det skidt i vort samfund i dag, selv om dette samfund i øvrigt fungerer forholdsvis godt.

Indenrigs- og justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne indlede med at sige, at regeringen anser narkotikamisbruget for at være et alvorligt samfundsproblem og et endnu alvorligere menneskeligt problem for tusinder af mennesker. Derfor er det af betyd-

ning, at alle hele tiden er opmærksomme på udviklingen og især på alt, hvad der kan gøres for at mindske problemerne, og derfor er denne forespørgsel meget velkommen.

Så skal jeg i øvrigt gøre opmærksom på, at min besvarelse af forespørgslen i dag dækker både indenrigsministeriets, justitsministeriets og socialministeriets område.

Inden jeg går over til en redegørelse for den nationale misbrugssituation, vil jeg gerne understrege, at man netop ved bekæmpelsen af narkotikamisbrug og den dermed forbundne kriminalitet, specielt når det drejer sig om den mere professionelle og erhvervsmæssigt prægede del af denne, ikke kan blive stående ved en rent national indsats. Narkotiske stoffer produceres ikke her i landet, men transportmidlerne er så effektive og fremgangsmåder og rejseruter i forbindelse med indsmugling af narkotika så foranderlige, at det bl. a. af den grund er påkrævet, at de forskellige landes bekæmpelsesinstanser til stadighed er i kontakt med hinanden.

Det internationale samarbejde på dette område foregår inden for flere forskellige internationale organisationer. Jeg skal kun nævne FN's narkotikakommission, hvori Danmark har status som observatør, og den internationale kriminalpolitioorganisation Interpol. Med hensyn til Interpols virksomhed vil jeg gerne især fremhæve det meget effektivt fungerende kommunikationssystem og muligheden for gennem Interpol at få arrangeret et tæt praktisk samarbejde mellem de enkelte landes politistyrker om efterforskningen i konkrete narkotikasager.

Med hensyn til den nationale situation skal jeg erindre om, at der ved hvert årsskifte indhentes oplysninger fra politi, behandlingsinstitutioner og andre implicerede myndigheder med henblik på at udarbejde en redegørelse for den aktuelle misbrugssituation på baggrund af udvikling og tendenser i det forløbne år. En sådan redegørelse på baggrund af 1979 foreligger selvsagt ikke endnu, og på grund af det relativt korte varsel, der er givet i forbindelse med forespørgslen, har det kun i begrænset omfang været muligt at få nye oplysninger frem.

Stofbrug eller stofmisbrug blandt unge er herhjemme kendt som fænomen fra 1965. Det havde fra starten i høj grad karakter af modfænomen integreret i hippiebevægelsen og dele af ungdomsoprøret; overensstem-